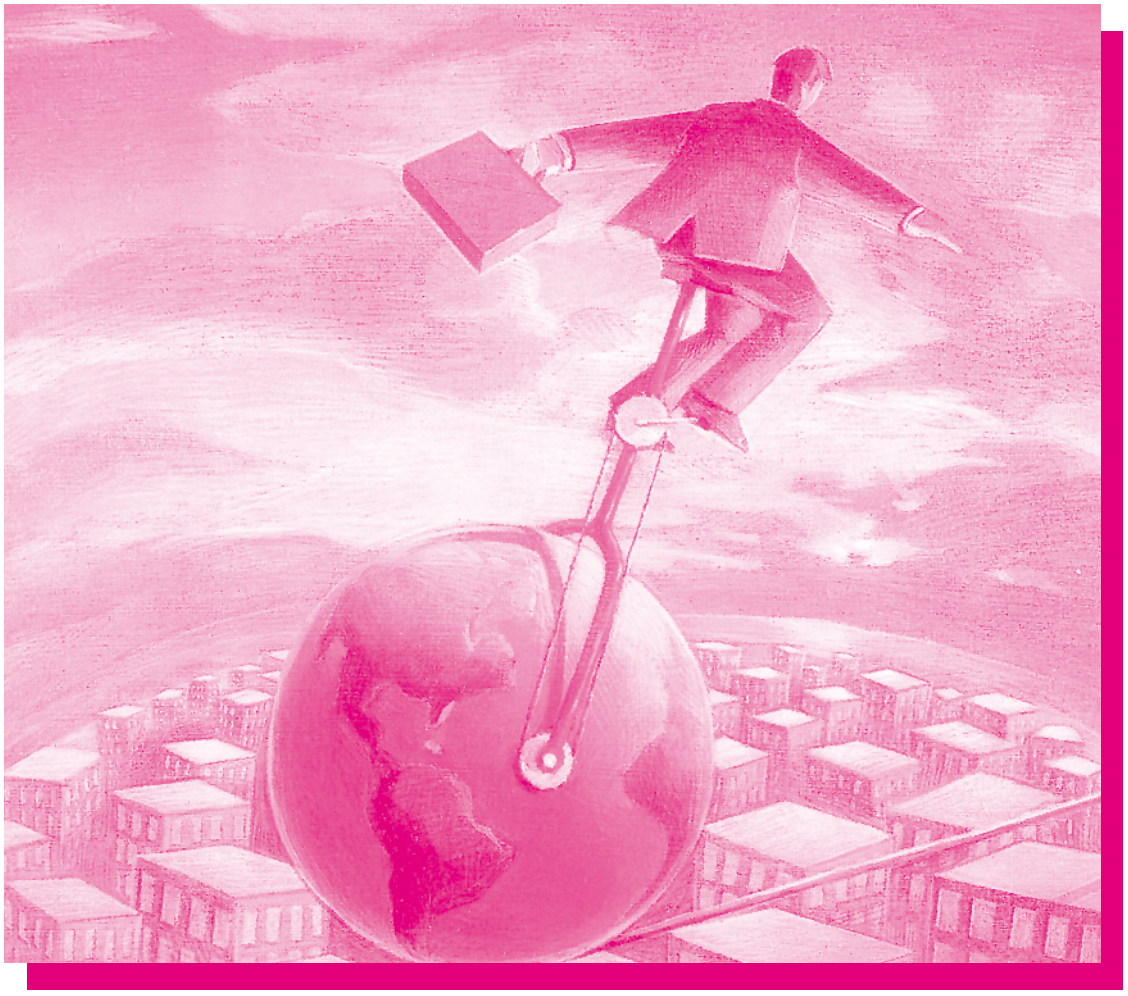
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ
ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ Τεύχος 97, Ιούλιος - Αύγουστος 2003

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΓΣΕΕ - Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

SCHIESSER PALCO - PALLAS

◆ Συνδικαλιστική δράση και συνδικαλιστική επιμόρφωση ◆ Η Schiesser Pallas και οι γενικές κατευθύνσεις για την αποδοτικότερη λειτουργία της ◆ Οι ροές μεταξύ απασχόλησης, ανεργίας και αεργίας ◆ Δραστηριότητες ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΓΣΕΕ - Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Τεύχος 97, Ιούλιος-Αύγουστος 2003

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Οι πρόσφατες εξελίξεις στην επιχειρηματική δραστηριότητα με τις πτωχεύσεις επιχειρήσεων, τις εξαγορές – συγχωνεύσεις αλλά και τη μετεγκατάσταση της παραγωγικής δραστηριότητας σε χώρες με χαμηλότερο εργατικό κόστος, δημιουργούν νέα δεδομένα στην αγορά εργασίας και αποκαλύπτουν επιδιώξεις σε βάρος των εργαζόμενων τάξεων. Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση της Schiesser Pallas η οποία αποφάσισε τη μεταφορά των δραστηριοτήτων της στη Βουλγαρία με αποτέλεσμα να βρεθούν σε κατάσταση ανεργίας 500 περίπου εργαζόμενοι-ες. Το γεγονός αυτό, σε συνδυασμό με τη γενικότερη αβεβαιότητα στην αγορά εργασίας, εντείνει την ανασφάλεια και αξιοποιείται από δυνάμεις που επιδιώκουν τη δημιουργία ενός κλίματος φυσικής αναγκαιότητας της πολιτικής, στην οικονομία και την αγορά εργασίας. Το ΙΝΕ θέλοντας να συμβάλει στην τεκμηριωμένη παρέμβαση του συνδικαλιστικού κινήματος στο ζήτημα της Schiesser Pallas, προσπάθησε με τα δεδομένα που είχε στη διάθεσή του να συντάξει έκθεση σχετική με την διερεύνηση των δυνατοτήτων για την αποδοτικότερη λειτουργία της. Τα βασικά της πορίσματα δημοσιεύονται στο τεύχος αυτό της ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ. Επιπλέον, δημοσιεύεται άρθρο για την συνδικαλιστική δράση και την συνδικαλιστική επιμόρφωση καθώς και για τις ροές μεταξύ απασχόλησης και ανεργίας. Τέλος η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ παρουσιάζει τις δραστηριότητες του ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ το τελευταίο διάστημα.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ • ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Χρήστος Πολυζωγόπουλος • **ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:** ΤΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΙΝΕ, *Πρόεδρος:* Χρήστος Πολυζωγόπουλος, *Αναπληρωτής Πρόεδρος:* Α. Αποστολόπουλος, *Αντιπρόεδρος:* Π. Βούτος, Στ. Λαιμός, Γ. Ποντικός, *Γρ. Οικονομικού:* Κ. Πουπάκης, *Διευθύνων Σύμβουλος:* Φ. Φατούρος, *Μέλη:* Α. Βλάχος, Π. Γρατσάνης, Στ. Κουτσιούμπελης, Ν. Τσιούνης, Α. Μητρόπουλος, Γ. Ντάσης, Δ. Παρλαβάντζας, Λ. Τέσκος • **ΓΡΑΦΕΙΑ:** Εμμ. Μπενάκη 71Α, Αθήνα 106 81, Τηλ: 210 3327710, 210 3327726, Fax: 210 3304452 • **ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:** www.inegsee.gr • **ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ:** ΚΑΜΠΥΛΗ, Αντιγόνης 60, Τηλ: 210 5156820, Fax: 210 5156811

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ ΚΑΙ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗ

του Χρήστου Πολυζωγόπουλου
Προέδρου ΓΣΕΕ

Το συνδικαλιστικό κίνημα στην χώρα μας περιβάλλεται από τις αλλαγές και εξελίξεις που συντελούνται στην ελληνική, την ευρωπαϊκή και διεθνή οικονομία. Οι εξελίξεις αυτές που στον πυρήνα τους έχουν τις αλλαγές στις σχέσεις κεφαλαίου και εργασίας, τεχνολογίας και παραγωγής, οικονομικού και κοινωνικού στοιχείου στην λειτουργία της οικονομίας, συμπίπτουν τα τελευταία χρόνια με την ολοκλήρωση της οικονομικής και νομισματικής σφαίρας καθώς και τη μη ολοκλήρωση της κοινωνικής σφαίρας, κινούμενες, κατά κύριο λόγο, στον άξονα "απελευθερωμένες αγορές και αποκλεισμένες κοινωνίες".

Αυτές οι αλλαγές προσδίδουν νέα χαρακτηριστικά στοιχεία στις οικονομικές και κοινωνικές όψεις του διεθνούς και ευρωπαϊκού συστήματος, τα οποία ουσιαστικά αναφέρονται στην μεταβολή του προτύπου της κρατικής παρέμβασης στις αγορές αγαθών, χρήματος και εργασίας, σ' ένα πρότυπο φιλελευθεροποίησής τους, διεθνοποίησης των αγορών κεφαλαίου και χρήματος και αυτονόμησής τους από την πραγματική οικονομία.

Η διαπίστωση όμως αυτή και τα αποτελέσματα της αξιολόγησής της (ανεργία σε υψηλά επίπεδα, αναζήτηση πόρων για την κοινωνική ασφάλιση από περικοπές των δαπανών, κλπ.) ενδυναμώνουν την αμφισβήτηση των συνδικαλιστικών οργανώσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση για την ευρωπαϊκή κοινωνικο-οικονομική στρατηγική. Παράλληλα, τα συνδικάτα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ελλάδα επιφορτίζονται με την ανάδειξη των προβλημάτων των εργαζομένων και την διεκδίκηση αντιμετώπισής τους, αλλά δεν μπορεί σε όρους στρατηγικού τους προσανατολισμού να εξαντλούν τους αγώνες τους μόνο σε αυτό. Τα συνδικάτα θα πρέπει να διαμορφώσουν τεκμηριωμένα μαζί με τον κόσμο της εργασίας την δική τους αυτοτελή πρόταση οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης, να διεκδικήσουν με τους αγώνες τους την προώθησή της και να εντάσσουν σ' αυτή, την επίλυση των καθημερινών και συγκεκριμένων προβλημάτων των εργαζομένων.

Οι αγώνες μας θα γίνουν ελκυστικοί για τους εργαζόμενους και αποτελεσματικοί για την επίλυση των προβλημάτων τους, εφόσον θα προτάσσουν μία σαφή, συνεκτική και συγκροτημένη πρόταση, η οποία θα δίνει μία προοπτική μακράς πνοής και θα μας εμπνέει για την ανάληψη τοπικών, κλαδικών, εθνικών και ευρωπαϊκών πρωτοβουλιών.

Από την άποψη αυτή, δεν αρκεί μόνο να αμφισβητούμε τις επιδόσεις μιας συγκεκριμένης στρατηγικής και πολιτικής. Απαιτείται παράλληλα να αναδεικνύουμε και να διεκδικούμε την υλοποίηση της δικής μας συγκροτημένης πρότασης.

Αξιολογώντας τους αγώνες μας κατά τα τελευταία χρόνια δεν μπορεί να μην αναγνωριστεί ότι βρισκόμαστε σ' ένα ικανοποιητικό επίπεδο, από την άποψη της αποτελεσματικότητας των παρεμβάσεών μας σε συγκεκριμένα ζητήματα αλλά και σε θέματα στρατηγικής και προσανατολισμού της οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης.

Όλα αυτά διατυπώνονται με την αισιόδοξη υπογράμμιση ότι οι εργαζόμενοι προσβλέπουν για την επίλυση των προβλημάτων τους στα συνδικάτα. Επομένως, όλες οι συνδικαλιστικές οργανώσεις χρειάζεται στην επιχείρηση, στην πόλη, στο νομό, στην περιφέρεια να πλησιάσουν τον εργαζόμενο και να τον εντάξουν στη δύναμή τους.

Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν πρέπει να γίνουμε καλύτεροι σ' όλα τα επίπεδα της συνδικαλιστικής μας δράσης. Μπορούμε μάλιστα να γίνουμε χρησιμοποιώντας εντατικότερα το Ινστιτούτο Εργασίας ως το εργαλείο επιστημονικής υποστήριξης των θέσεων και των διεκδικήσεών μας.

Πράγματι, ποιος ανέδειξε και απέδειξε (εκτός απ' τα Συνδικάτα) ότι η μείωση του κόστους εργασίας προκειμένου να ενισχυθεί η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής και ευρωπαϊκής οικονομίας, να συγκρατηθεί η αύξηση της ανεργίας και να δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας, είναι αναποτελεσματική και αδιέξοδη.

Ποιος αναδεικνύει επίμονα τα τελευταία χρόνια το κεντρικό πρόβλημα της ευρωπαϊκής και διεθνούς οικονομίας το οποίο εστιάζεται στην διαρθρωτική αντίθεση που δημιουργείται στην παραγωγική διαδικασία και εκδηλώνεται με το υψηλό επίπεδο της ανεργίας και την αναζήτηση πόρων από την εργασιακή και κοινωνική σφαίρα της οικονομίας, για την χρηματοδότηση της έρευνας και του τεχνολογικού εκσυγχρονισμού της παραγωγής αφήνοντας στο απυρόβλητο την υψηλή κερδοφορία των επιχειρήσεων.

Στα ζητήματα αυτά και σε άλλα που εμπεριέχονται στις θέσεις και διεκδικήσεις μας στο παρόν και το μέλλον, απαιτείται γνώση και κατανόηση των νέων εξελίξεων αλλά ταυτόχρονα απαιτείται ικανότητα διαμόρφωσης κατά σαφή, συγκροτημένο και τεκμηριωμένο τρόπο της πρότασής μας, η οποία θα φωτίσει την συνδικαλιστική μας δράση στην επιχείρηση, τον κλάδο, την περιφέρεια και όπου αυτή είναι αναγκαίο να εκδηλωθεί με συγκεκριμένες μορφές.

Ακριβώς σ' αυτό το πεδίο της κατανόησης των νέων εξελίξεων, της γνώσης και της ανάπτυξης επιχειρημάτων, συναντάμε την αναγκαιότητα και χρησιμότητα, εκτός των άλλων, και της συνδικαλιστικής επιμόρφωσης των συνδικαλιστικών στελεχών, είτε σε περιφερειακό, είτε σε κλαδικό, είτε σε εθνικό επίπεδο, κατά ένα τρόπο μεθοδικό και συστηματικό, ούτως ώστε να αξιοποιήσουμε όσο περισσότερα οφέλη μας είναι δυνατόν.

Οι απαιτήσεις των καιρών και οι προκλήσεις των εξελίξεων συνηγορούν στον ισχυρό και διαρκή επιμορφωτικό εξοπλισμό του κάθε συνδικαλιστικού στελέχους, με διαφορετικές μορφές συνδικαλιστικής επιμόρφωσης που υπαγορεύουν οι συγκεκριμένες ανάγκες του συνδικαλιστικού κινήματος.

Για παράδειγμα τα τελευταία χρόνια έχουμε περιορισθεί σχεδόν αποκλειστικά στην συνδικαλιστική επιμόρφωση θεμάτων επικαιρότητας που απασχολούν το συνδικαλιστικό μας κίνημα. Δεν υποτιμώ αυτή την δραστηριότητα ούτε συνιστώ τη διακοπή της αλλά παράλληλα μ' αυτή, μπορούμε ν' αναπτύξουμε και άλλες πιο συνθετικές μορφές συνδικαλιστικής επιμόρφωσης σεμιναριακού χαρακτήρα και βαθύτερης επεξεργασίας ζητημάτων που μας απασχολούν και ιδιαίτερα θα μας απασχολήσουν στο μέλλον.

Ο βασικός λόγος αυτής της μετάβασης από την μία στην άλλη μορφή συνδικαλιστικής επιμόρφωσης, είναι η αναβαθμισμένη ανταπόκριση των ικανοτήτων μας στις νέες εξελίξεις που συντελούνται στην παραγωγή και την εργασία, τις οποίες χρειάζεται να συζητήσουμε και να επεξεργασθούμε μεθοδικά και αναλυτικά, να συνθέσουμε τις απόψεις μας δυναμικά και να διαμορφώσουμε την δική μας, την συνδικαλιστική μας πρόταση, που θα χαρα-

κτηρίζεται από κοινωνική ευαισθησία, αλληλεγγύη, κοινωνική δικαιοσύνη και προοπτική.

Είναι σαφές, ότι χωρίς μελέτη, επεξεργασία, ανάλυση και γνώση, δεν θα μπορέσουμε να ανταποκριθούμε στις ανάγκες που περιβάλλουν τον κόσμο της εργασίας και ο οποίος μας εμπιστεύεται την διεκδίκηση βελτίωσης του επιπέδου και των συνθηκών ζωής και εργασίας του.

Το συνδικαλιστικό κίνημα για να πετύχει τους στόχους του, θα πρέπει να αναλαμβάνει πρωτοβουλίες και να δημιουργεί γεγονότα ως κοινωνικός πρωταγωνιστής και όχι να ακολουθεί τις εξελίξεις ως παθητικός θεατής.

Το παρόν και το μέλλον του συνδικαλιστικού κινήματος ενυπάρχει σε μια τέτοια προοπτική η οποία θα ενισχυθεί με αναζητήσεις, επεξεργασίες, θέσεις, προτάσεις και διεκδικήσεις.

Για παράδειγμα σήμερα, η ιστορική πρόκληση που προβάλλεται στην ευρωπαϊκή ένωση και τους λαούς της, επικεντρώνεται στην στρατηγική αναζήτησης ενός νέου αναπτυξιακού οράματος που θ' αγκαλιάσει τις 25 χώρες με τους 470 εκατ. κατοίκους.

Ιδιαίτερα μάλιστα, σε μια περίοδο που οι κοινωνικές και εισοδηματικές ανισότητες διευρύνονται, η κοινωνική δικαιοσύνη και η αλληλεγγύη έχουν την ιδιαίτερη αξία τους. Αυτήν την αξία που διαπερνά ιστορικά και κοινωνικά την δράση των συνδικάτων, θα πρέπει το συνδικαλιστικό κίνημα να μετεξελίξει σε κεντρική στρατηγική του επιδίωξη.

Πράγματι, μια τέτοια στρατηγική αναζήτηση αποτελεί πρόκληση για τα συνδικάτα της ευρωπαϊκής ένωσης τα οποία καλούνται να αναδείξουν την αναγκαιότητα επανατοποθέτησης του ζητήματος της ευρωπαϊκής αναπτυξιακής στρατηγικής και κοινωνικο-οικονομικής πολιτικής, προς την κατεύθυνση "των αποτελεσματικών οικονομιών και των αλληλέγγυων κοινωνιών".

Η νέα αυτή στόχευση της ευρωπαϊκής και αναπτυξιακής στρατηγικής δεν είναι άλλη από την επίτευξη της πραγματικής σύγκλισης (περιφερειακής και εθνικής) και από την διαμόρφωση μιας νέας σύνθεσης στην οικονομική και κοινωνική πολιτική.

Όμως, οι φωνές που μας περιβάλλουν, είτε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, είτε από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, είτε από τον ΟΟΣΑ, είτε από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, ακούγονται από την αντίθετη από την δική μας όχθη και γι' αυτό παρακολουθούμε τις τελευταίες εβδομάδες τους αγώνες των Αυστριακών και Γάλλων εργαζομένων που διεκδικούν την διατήρηση των κοινωνικο-ασφαλιστικών τους δικαιωμάτων.

Η ΓΣΕΕ στην κατεύθυνση του κεντρικού στρατηγικού της στόχου για ισχυρή κοινωνική Ευρώπη, στο πρόσφατο 10ο συνέδριο της Συνομοσπονδίας Ευρωπαϊκών Συνδικάτων, κάλεσε τα συνδικάτα των κρατών-μελών της Ένωσης και την ΣΕΣ να διεκδικήσουν την επαναβεβαίωση των στόχων της Λισσαβόνας για αύξηση της απασχόλησης, υπό το πρίσμα όμως των νέων δεδομένων (ύφεση, διεύρυνση της Ένωσης) τα οποία συνηγορούν σε μία επαναπροσέγγιση των στόχων και του περιεχομένου του Συμφώνου Σταθερότητας. Το νέο Σύμφωνο θα πρέπει να διαμορφωθεί όχι μόνο από τις αγορές αλλά και από τις πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις. Στο πλαίσιο αυτό το συνδικαλιστικό κίνημα στην Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί να διεκδικήσει το Σύμφωνο της ανάπτυξης και της απασχόλησης στην Ευρώπη.

Πως όμως θα διεκδικηθεί και θα επιτευχθεί ο κεντρικός αυτός στρατηγικός στόχος;

Η απάντηση είναι με αγώνες και γνώση. Θεωρούμε ακράδαντα ότι σ' αυτές τις νέες συνθήκες και τις νέες εξελίξεις, το συνδικαλιστικό κίνημα δεν έχει άλλη επιλογή από το να εξοπλίζει συνεχώς το οπλοστάσιό του με: νέες δυνάμεις, νέες γνώσεις και νέες δράσεις.

Η SCHIESSER PALLAS ΚΑΙ ΟΙ ΓΕΝΙΚΕΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΔΟΤΙΚΟΤΕΡΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ

Του Ηλία Ιωακείμογλου

Το Ινστιτούτο Εργασίας της ΓΣΕΕ, σε συνέχεια της συνάντησής με την διοίκηση της Schiesser Pallas στις 12 Μαΐου, ζήτησε από τα διευθυντικά στελέχη της εταιρείας να του δοθούν πίνακες στοιχείων που θεώρησε ότι είναι απαραίτητοι για να αναλύσει την κατάσταση της εταιρίας, να εντοπίσει τα προβλήματα και να διαμορφώσει τεκμηριωμένες προτάσεις για την αποδοτικότερη λειτουργία της Schiesser Pallas. Τα στοιχεία που παρέλαβε απέχουν κατά πολύ αυτών που είχε ζητήσει στις 15 Μαΐου (βλ. στους συνημμένους πίνακες) και τα οποία έχει στην διάθεσή της κάθε οργανωμένη επιχείρηση.

Έτσι, η διοίκηση της Schiesser Pallas μας έχει παραδώσει μέχρι σήμερα,

- είτε τα δημοσιευμένα στοιχεία της (ισολογισμούς και αποτελέσματα χρήσεως),
- είτε στοιχεία που δεν αφορούν ειδικά στην εταιρία, αλλά στον κλάδο του ιματισμού γενικώς, και τα οποία είναι δημοσιευμένα στην διεθνή βιβλιογραφία,
- είτε στοιχεία που αφορούν στην εταιρία και δεν είναι δημοσιευμένα και στα οποία δεν είχαμε πρόσβαση, πλην όμως συνοψίζονται σε δύο σελίδες ασαφών και πολύ γενικών πληροφοριών (εκ των οποίων η μία περιέχει πληροφορίες που δεν ζητήσαμε εμείς αλλά η διοίκηση της εταιρίας έκρινε, για λογαριασμό μας, ότι θα έπρεπε να μας ενδιαφέρουν).

Πιο συγκεκριμένα, η διοίκηση της Schiesser Pallas δεν μας έχει δώσει τα στοιχεία του κόστους εργασίας όπως αναλυτικά τα ζητήσαμε (βλ. στον συνημμένο πίνακά μας). Ως εκ τούτου δεν γνωρίζουμε ποιο ήταν το ετήσιο ύψος των μισθών που καταβλήθηκαν ανά έτος συνολικά και ανά κατηγορία (εργάτριες παραγωγής, υπάλληλοι, στελέχη), ποιο ήταν το ετήσιο ύψος των εισφορών των εργαζομένων και του εργοδότη, πόσες ώρες εργασίας πραγματοποιήθηκαν στην διάρκεια κάθε έτους, σε τι ποσοστό αυτές ήταν υπερωριακή απασχόληση, ποιος ήταν ο μέσος ετήσιος αριθμός απασχολουμένων, ποιο ήταν το μεταβλητό κόστος εργασίας (αυτό δηλαδή που μεταβάλλεται με τον όγκο της παραγωγής) και ποιο το σταθερό κόστος εργασίας.

Όμως, χωρίς αυτά τα στοιχεία δεν είναι δυνατό να διαμορφώσουμε προτάσεις για την αποδοτικότερη λειτουργία της επιχείρησης, διότι είναι αδύνατο να υπολογίσουμε μεγέθη κρίσιμης σημασίας όπως η παραγωγικότητα και το κόστος εργασίας ανά μονάδα προϊόντος. Είναι αδύνατο να απαντήσουμε σε κρίσιμες ερωτήσεις όπως

- πόσο αυξήθηκε η παραγωγικότητα της εργασίας στην διάρκεια της τελευταίας δεκαετίας (επομένως και πόσο επέδρασε στο μοναδιαίο κόστος),
- πόσο μειώθηκε ή αυξήθηκε η συμμετοχή των δαπανών για μισθούς (των εργατών, των υπαλλήλων και των στελεχών ξεχωριστά) στην προστιθέμενη αξία,
- σε ποιους παράγοντες οφείλονται οι μεταβολές του συνολικού κόστους.

Ως εκ τούτου είναι αδύνατο να απαντήσουμε στην ερώτηση πώς διαμορφώθηκαν τα τελικά αποτελέσματα (κέρδη/ζημιές) της εταιρίας καθώς και με ποιους τρόπους θα ήταν δυνατή μια ουσιαστική βελτίωση των επιδόσεων της επιχείρησης.

Εκτός των παραπάνω, ζητήσαμε να μας δοθούν τα στοιχεία των πωλήσεων της εταιρείας στην Schiesser AG και στην Palco ξεχωριστά, με ανάλυση σε κατηγορίες προϊόντων. Με βάση αυτήν την ανάλυση θα μπορούσαμε να κρίνουμε αν υπάρχει πολιτική υποτιμολόγησης των πωλήσεων της Pallas προς την Schiesser AG. Από τα συνολικά στοιχεία είναι αδύνατο να γίνει ορθή σύγκριση διότι η σύνθεση των πωλήσεων προς τους δύο πελάτες είναι διαφορετική (το “καλάθι” των προϊόντων που αγοράζει ο ένας πελάτης ενδέχεται να περιέχει προϊόντα υψηλότερης τιμής ανά μονάδα από αυτά που περιέχει το “καλάθι” του δεύτερου πελάτη). Ωστόσο, η διοίκηση της Schiesser Pallas αρνήθηκε να μας δώσει τα στοιχεία αυτά.

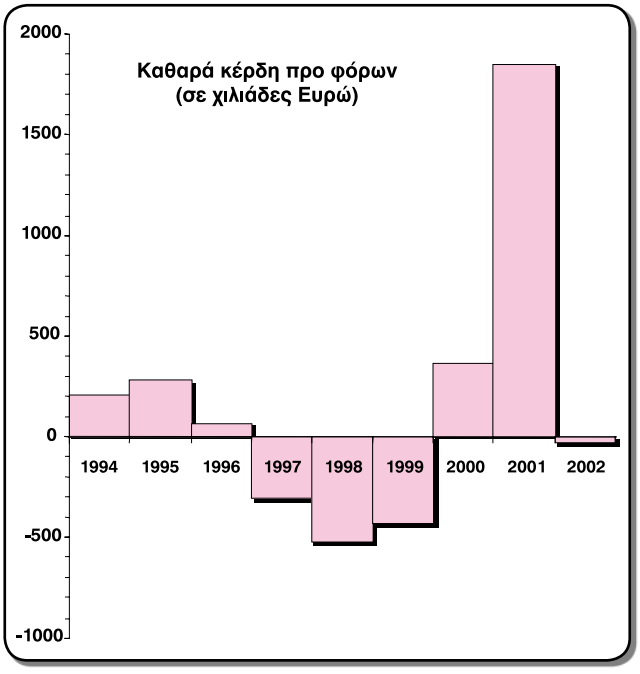
Η παρούσα κατάσταση της Schiesser Pallas

Με αυτά τα δεδομένα, από τα στοιχεία που έχουμε στην διάθεσή μας (δηλαδή τα στοιχεία των ισολογισμών και των αποτελεσμάτων χρήσεως για τα έτη 1994-2002) μπορούμε να καταλήξουμε σε ορισμένες διαπιστώσεις και εκτιμήσεις με βάση τον πίνακα που ακολουθεί:

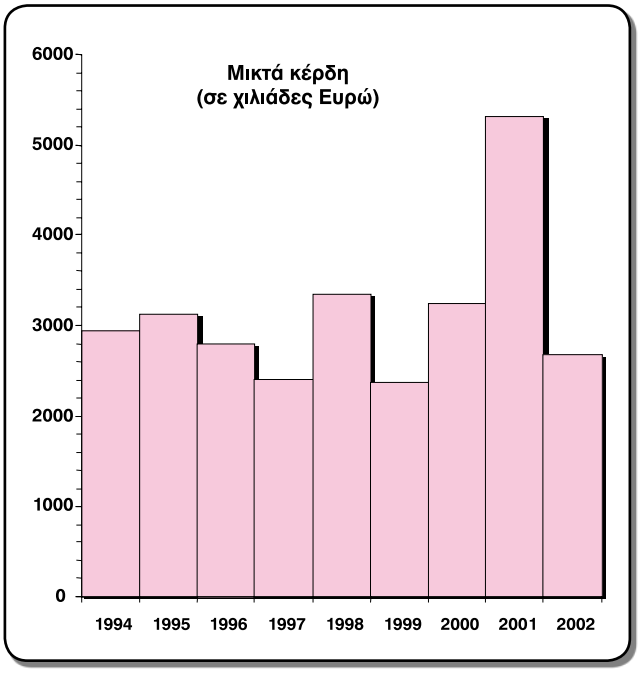
(χιλιάδες Ευρώ)	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002
Πωλήσεις	27102	29960	30192	30881	35963	28914	33993	30673	25814
Άλλα έσοδα	254	238	237	246	276	1289	337	130	279
Συνολικό Κόστος Παραγωγής	24407	27075	27631	28726	32888	27831	31084	25486	23420
Μικτά Κέρδη	2949	3123	2798	2401	3351	2372	3246	5317	2673
Χρηματοοικονομικές δαπάνες	650	667	530	570	1018	1009	573	492	442
Κόστος διάθεσης	1149	1190	1182	1116	1911	863	1243	1569	935
1Εξοδα Διοίκησης	941	987	1018	1020	943	926	1065	1317	1193
R&D	0	0	0	0	0	0	0	92	129
Καθαρά κέρδη προ φόρων	210	279	67	-304	-512	-426	365	1847	-26
Ratios									
Κόστος παραγωγής / Πωλήσεις	90,1%	90,4%	91,5%	93,0%	91,4%	96,3%	91,4%	83,1%	90,7%
Τόκοι / Μικτά Κέρδη	22,0%	21,4%	19,0%	23,7%	30,4%	42,5%	17,7%	9,3%	16,5%
Κόστος διάθεσης / Μικτά Κέρδη	39,0%	38,1%	42,3%	46,5%	57,0%	36,4%	38,3%	29,5%	35,0%
΄Εξοδα διοίκησης / Μικτά Κέρδη	31,9%	31,6%	36,4%	42,5%	28,1%	39,0%	32,8%	24,8%	44,6%
΄Εξοδα διοίκησης / Κόστος παραγωγής	3,9%	3,6%	3,7%	3,6%	2,9%	3,3%	3,4%	5,2%	5,1%

- Τα καθαρά αποτελέσματα προ φόρων της Schiesser Pallas ήταν αρνητικά μόνον κατά την διάρκεια της τριετίας 1997-1999. Επίσης, κατά το 2002 παρουσιάστηκε μια πολύ μικρή ζημιά (βλ στο Διάγραμμα 1). Κατά τα υπόλοιπα έτη υπήρξαν κέρδη. Ιδιαίτερα το έτος 2001, η εταιρία παρουσίασε καθαρό κέρδος προ φόρων 1,8 εκατομμυρίων Ευρώ.
- Τα μικτά κέρδη (δηλαδή τα κέρδη πριν την αφαίρεση των φόρων, των τόκων, του κόστους διάθεσης και των εξόδων διοίκησης) που αναφέρονται στο πλεόνασμα το οποίο δημιουργεί η καθαυτό παραγωγική δραστηριότητα της επιχείρησης, κυμάνθηκαν γύρω από ένα σταθερό επίπεδο 3 εκατομμυρίων Ευρώ ετησίως, με εξαίρεση το έτος 2001 κατά το οποίο τα μικτά κέρδη ανήλθαν σε 5,3 εκατομμύρια Ευρώ.
- Επομένως, η παραγωγική δραστηριότητα της επιχείρησης δημιουργεί ένα σημαντικό πλεόνασμα περίπου 500 Ευρώ ανά εργάτρια παραγωγής ανά μήνα. Με την υπόθεση ότι το μέσο μηνιαίο κόστος εργασίας[1] στην παραγωγή ανέρχεται σε 1000 έως 1200 Ευρώ, η προστιθέμενη αξία ανά εργάτρια παραγωγής ανά μήνα ανέρχεται περίπου σε 1500 έως 1700 Ευρώ εκ των οποίων τα 500 ιδιοποιείται η επιχείρηση. Με αυτά τα δεδομένα, το μερίδιο της εργασίας στο καθαρό προϊόν ανέρχεται σε 65% έως 70%, δηλαδή όσο περίπου και ο μέσος εθνικός όρος για το σύνολο της οικονομίας.

Διάγραμμα 1

Διάγραμμα 2

[1] Πρόκειται για το άθροισμα καθαρών αποδοχών, εισφορών των εργαζομένων και των εργοδοτών.

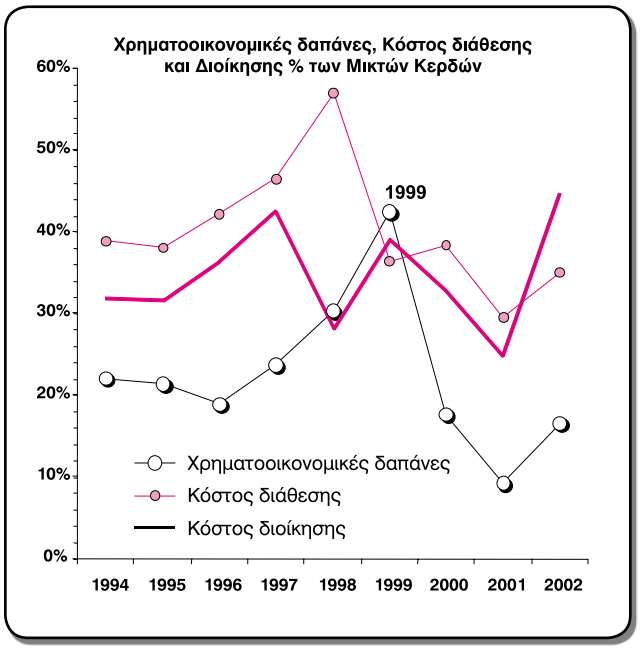

- Ωστόσο, το πλεόνασμα αυτό, δαπανάται στο μεγαλύτερο μέρος του για την πληρωμή τόκων, για έξοδα διάθεσης και για έξοδα διοίκησης. Όπως φαίνεται στο Διάγραμμα 3, οι ζημιές της τριετίας 1997-1999, δεν οφείλονται σε κάποια πτώση των μικτών κερδών, επομένως σε προβλήματα της παραγωγής, αλλά στην άνοδο των δαπανών για τόκους, για διάθεση των προϊόντων και διοίκηση της εταιρίας.
- Στο Διάγραμμα 4 φαίνεται αναλυτικότερα από πού προήλθαν οι ζημιές της περιόδου 1997-1999: πρώτον, από την ισχυρή άνοδο των χρηματοοικονομικών δαπανών κατά τα έτη 1997-1999, και δεύτερον, από την επίσης μεγάλη αύξηση των εξόδων διάθεσης των ετών 1997-1998. Επειδή η αύξηση αυτών των εξόδων καταφανώς αποτελεί την εξαίρεση, νομιμοποιούμαστε να υποθέσουμε ότι κατά την τριετία 1997-1999 υπήρξαν συγκυριακοί παράγοντες που οδήγησαν σε ζημίες. Μάλιστα αυτοί οι παράγοντες δεν αναφέρονται στην παραγωγική διαδικασία και στο κόστος παραγωγής.
- Σε ότι αφορά τα κέρδη του 2001, αυτά προέρχονται από μια σημαντική μείωση στην αναλογία (κόστους παραγωγής) / (πωλήσεων) ή στην ισοδύναμη με αυτήν αναλογία (κόστος παραγωγής ανά μονάδα προϊόντος) / (τιμή πώλησης). Η αλλαγή αυτή δεν οφείλεται σε αύξηση της τιμής πώλησης, άρα οφείλεται σε μείωση του μοναδιαίου κόστους παραγωγής. Πώς επιτεύχθηκε αυτό, δεν είναι δυνατό να το διερευνήσουμε με βάση τα στοιχεία των αποτελεσμάτων χρήσεως. Εξάλλου, σε ερώτησή μας προς την διοίκηση της Schiesser Pallas δεν λάβαμε απάντηση.
- Εντούτοις, το έτος 2001, ως εξαιρετική περίπτωση καταδεικνύει ότι μια μείωση του κόστους παραγωγής κατά 10% οδηγεί σε θεαματική άνοδο των κερδών της εταιρίας.
- Σε ότι αφορά τις μικρές ζημιές του έτους 2002, θα μπορούσαν να μην είχαν εμφανισθεί εάν δεν υπήρχε μεγάλη άνοδος στα έξοδα διοίκησης και δεν είχαν γίνει δαπάνες R&D ύψους 130 χιλιάδων Ευρώ. Όπως φαίνεται στο Διάγραμμα 5, τα έξοδα διοίκησης

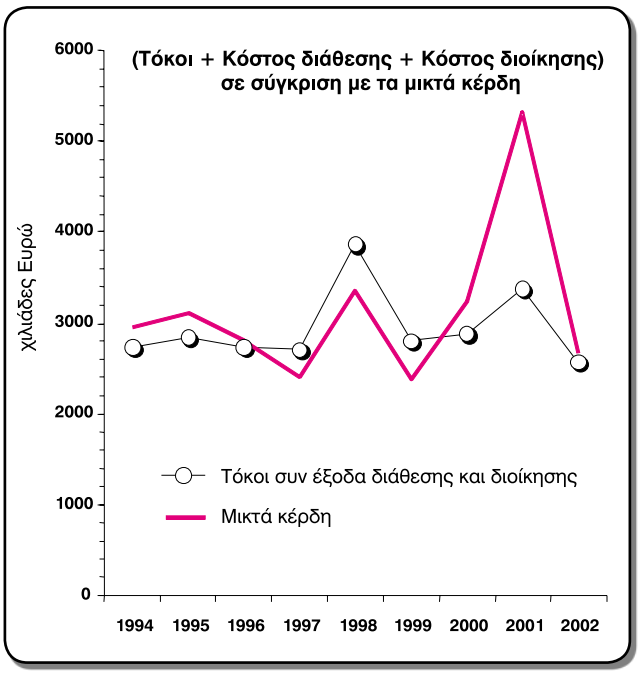
ανήλθαν για πρώτη φορά στο επίπεδο του 5% του κόστους παραγωγής ενώ κατά τα προηγούμενα έτη κυμαίνονται μεταξύ 3% και 4%. Οι δαπάνες αυτές, ύψους 193 χιλιάδων Ευρώ θα πρέπει να θεωρηθούν αδικαιολόγητες, όπως ενδεχομένως και οι δαπάνες 129 χιλιάδων Ευρώ για Έρευνα και Ανάπτυξη (R&D), διότι ως γνωστόν, η Schiesser Pallas περιορίζεται σε παραγωγικές δραστηριότητες κοπής και ραφής που δύσκολα μπορούν να δικαιολογήσουν τέτοιου είδους έξοδα (R&D).

- Η πτώση των πωλήσεων κατά το 2001-2002 στην Γερμανία, πιθανότατα οφείλεται σε συγκυριακούς παράγοντες (μείωση της συνολικής ζήτησης της οικονομίας και των εισοδημάτων, με αποτέλεσμα την μείωση της ζήτησης και για τα προϊόντα της Schiesser Pallas).

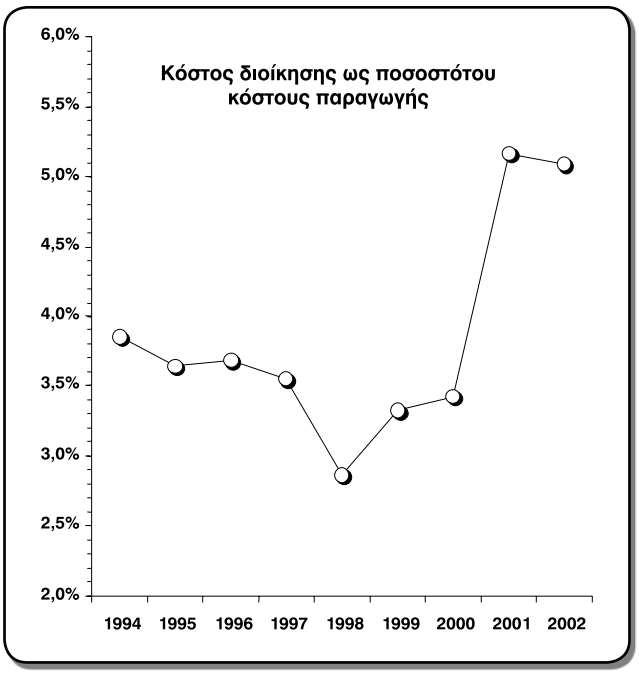
Διάγραμμα 4

Διάγραμμα 3

Διάγραμμα 5

- Η ελληνική αγορά απορροφά το 1/4 περίπου των πωλήσεων της Schiesser Pallas μέσω της Palco. Το τμήμα αυτό της αγοράς απειλείται σοβαρά εξαιτίας της απαξίωσης του ονόματος της Schiesser που θα προκληθεί από ενδεχόμενες μαζικές απολύσεις.

Γενικές κατευθύνσεις για την αποδοτικότερη λειτουργία της Schiesser Pallas

Όπως φάνηκε από τα αποτελέσματα της Schiesser Pallas κατά το 2001, μια μείωση του κόστους παραγωγής κατά 10% οδηγεί σε θεαματική αύξηση των κερδών. Μια τέτοια μείωση μπορεί να επιτευχθεί με την μείωση του μέσου χρόνου εργασίας που απαιτείται για την παραγωγή ενός ενδύματος κατά 25%. Η μείωση αυτή μπορεί να επιτευχθεί (α) με καλύτερη οργάνωση της εργασίας ώστε να μειωθούν οι νεκροί χρόνοι της παραγωγής, (β) με κατάρτιση του προσωπικού για βελτίωση των δεξιοτήτων του, (γ) με την συγκέντρωση της παραγωγής σε είδη για την παραγωγή των οποίων εμφανίζεται υψηλότερη παραγωγικότητα, κ.ά.

Η αύξηση της παραγωγικότητας και η συνακόλουθη μείωση του κόστους παραγωγής κατά 10%, θα επέτρεπαν την μείωση της τιμής πώλησης προς την Schiesser AG, κατά 10% και ενδεχομένως θα επέτρεπαν στην Schiesser Pallas να παραμείνει ένας από τους βασικούς προμηθευτές της γερμανικής εταιρίας. Περαιτέρω μείωση των τιμών θα μπορούσε να επιτευχθεί με μείωση των εξόδων διοίκησης από τις 1200 στις 800 χιλιάδες Ευρώ ετησίως. Εξάλλου, οι προτεινόμενες αλλαγές για αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας θα απαιτούσαν ριζικές αλλαγές και στο στελεχικό δυναμικό της εταιρίας, καθώς το υπάρχον δυναμικό επιδεικνύει συστηματική άρνηση και αδυναμία να κατανοήσει ότι η μείωση του κόστους εργασίας δεν αποτελεί τον μοναδικό τρόπο μείωσης του κόστους παραγωγής. Τέλος, σημαντικά οφέλη μπορεί να αποφέρει μια μείωση των εξόδων διάθεσης, των οποίων το ύψος θέτει ερωτήματα.

Από τις δύο αυτές πηγές (έξοδα διοίκησης και διάθεσης) θα μπορούσαν να εξοικονομηθούν 500 χιλιάδες Ευρώ, είτε με εσωτερική αναδιάρθρωση είτε με εξωτερίκευση εργασιών (outsourcing). Η οικονομία αυτή, σε συνδυασμό με μια ενδεχόμενη μείωση των ασφαλιστικών εισφορών του εργοδότη ή άλλες οικονομίες που θα προέρχονταν από την συμβολή του Δημοσίου στην προσπάθεια ανασυγκρότησης της εταιρείας, θα επέτρεπαν την μείωση των τιμών διάθεσης των προϊόντων της Schiesser Pallas σε επίπεδα σημαντικά χαμηλότερα από τα σημερινά (συνολική μείωση της τάξης του 15%-20%). Σημαντική βελτίωση θα μπορούσε να υπάρξει, επίσης, εάν αυξανόταν ο όγκος παραγωγής, μέσω της αύξησης της ζήτησης που απευθύνεται στην Schiesser Pallas από την Palco. Τέλος, η βελτίωση της ποιότητας θα μπορούσε να αυξήσει τις πωλήσεις, τόσο στην εγχώρια αγορά, όσο και στην Schiesser AG.

Διαφαίνεται, επομένως, από όσες πληροφορίες διαθέτουμε για την επιχείρηση[1], και από την ανάλυση των αποτελεσμάτων χρήσεων των ετών 1994-2002, ότι υπάρχει η δυνατότητα αναδιάρθρωσης της εταιρείας ώστε να διαθέτει τα προϊόντα της σε σημαντικά χαμηλότερες τιμές και να είναι κερδοφόρος. Εάν η εταιρεία μάς δώσει τα στοιχεία που έχουμε ζητήσει, θα μπορέσουμε να διατυπώσουμε λεπτομερέστερες προτάσεις.

[2] Εάν η εταιρία μας δώσει τα στοιχεία που έχουμε ζητήσει θα μπορέσουμε να διατυπώσουμε λεπτομερέστερες προτάσεις.

JARECKA

ΟΙ ΡΟΕΣ ΜΕΤΑΞΥ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ, ΑΝΕΡΓΙΑΣ ΚΑΙ ΑΕΡΓΙΑΣ

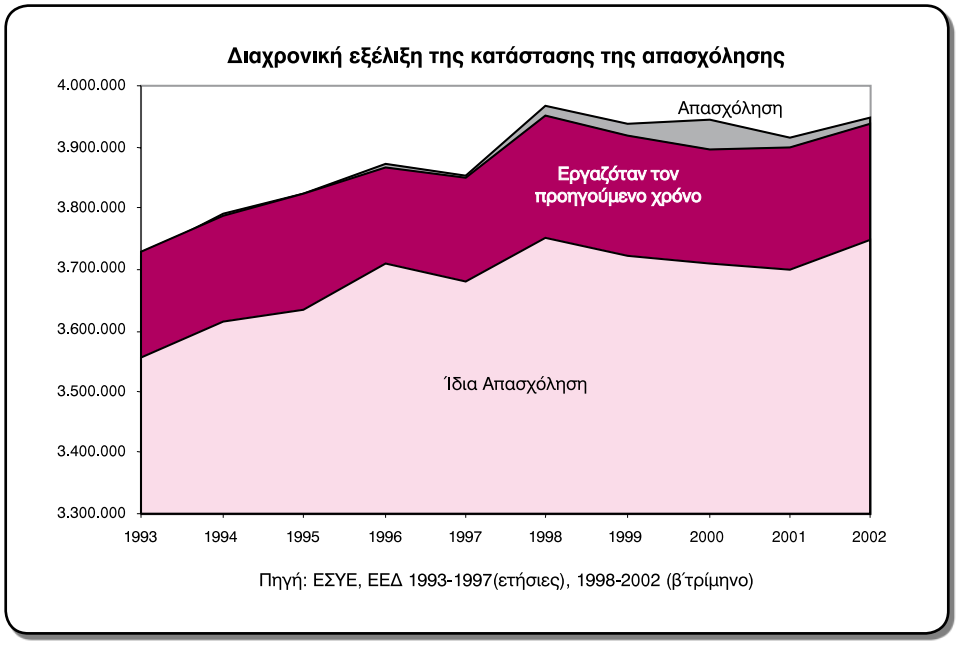
του Γ. Κρητικίδη

Στην διαμόρφωση του μεγέθους της απασχόλησης σημαντικό ρόλο έχει το μέρος αυτής το οποίο παραμένει σε αυτήν την κατάσταση, συνεχίζει δηλαδή να εργάζεται, όπως επίσης και η μεταβολή των ροών (εισροών και εκροών) αυτής. Πάνω το 95%, κατά μέσο όρο, την περίοδο 1993-2002 συνεχίζει να εργάζεται, ενώ το υπόλοιπο 5% αφορά τις ροές από και προς την κατάσταση της απασχόλησης, οι οποίες προέρχονται είτε από την κατάσταση της ανεργίας, είτε από την κατάσταση της αεργίας (δηλαδή από τον μη ενεργό πληθυσμό).

Το αποτέλεσμα της μεταβολής των εισροών - εκροών στην απασχόληση είναι αυτό που διαμορφώνει το τελικό μέγεθος αυτής, ενώ όπως διαπιστώνουμε από το διάγραμμα 1, κυρίως από το 1998 και μετά η εν λόγω μεταβολή αποτυπώνεται εντονότερα, κυρίως κατά το 2000.

Όσον αφορά τις ροές από την απασχόληση, (εκροές), ενώ μέχρι το 1995 πάνω από το 55,0% κατευθυνόταν προς την κατάσταση της ανεργίας, από το 1996 και μέχρι τα νεότερα στοιχεία, η τάση αυτή αντιστρέφεται μερικώς, καθώς το 52,0% καταγράφεται ως άεργος, (μη ενεργός), διάγραμμα 2. Βεβαίως, ένα τμήμα των ατόμων που περνούν από την απασχόληση στην αεργία είναι τα άτομα που συνταξιοδοτούνται.

Διάγραμμα 1

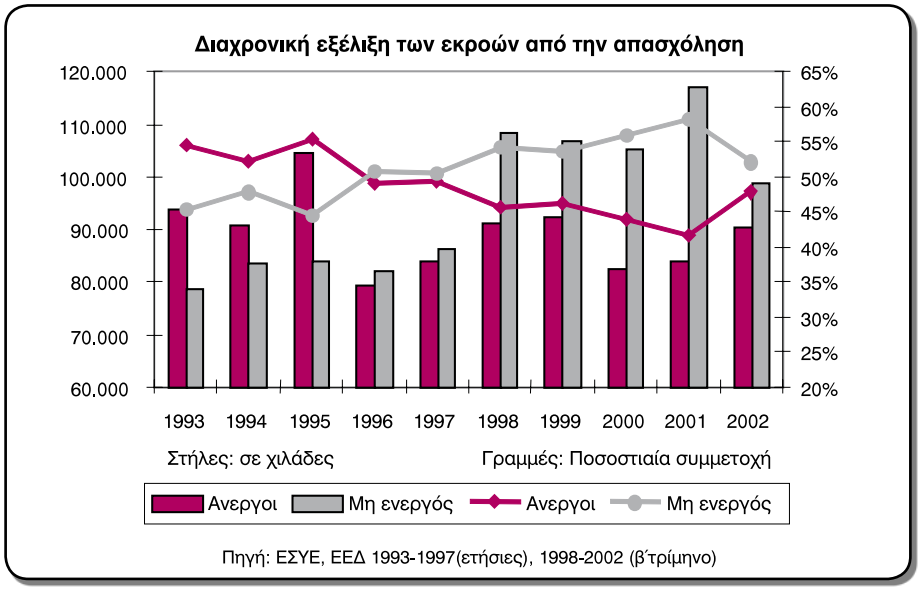
Πηγή: ΕΣΥΕ, ΕΕΔ 1993-1997(ετήσιες), 1998-2002 (β΄τρίμηνο)

Παρ' όλα αυτά, ακόμη και μετά την αφαίρεση των συνταξιούχων, ο αριθμός των απασχολουμένων που περνάει στον μη ενεργό πληθυσμό παραμένει σημαντικός.

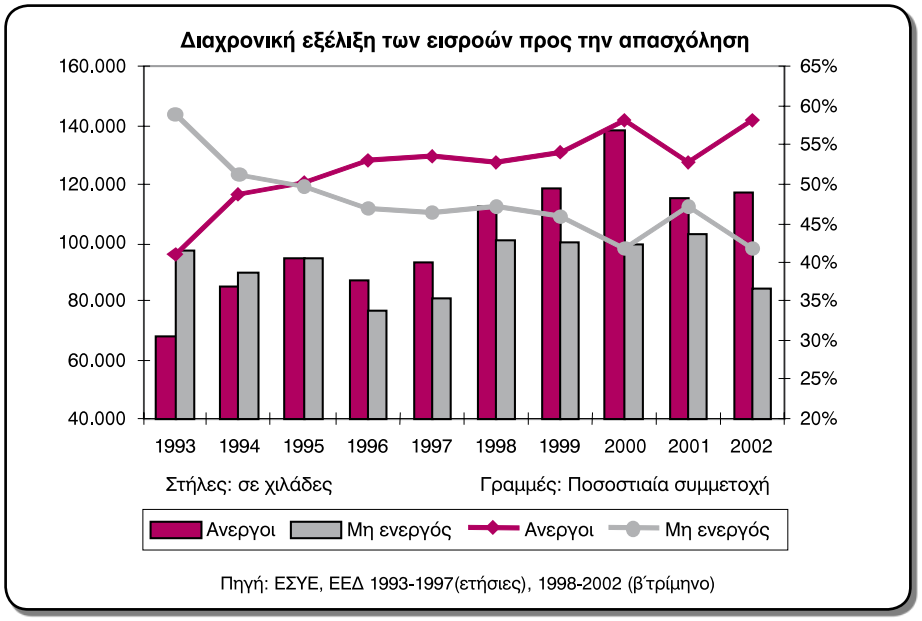
Στις ροές προς την απασχόληση, (εισροές), το μερίδιο που αναλογεί στους ανέργους που καταλαμβάνουν θέσεις εργασίας έναντι όσων προέρχονται από τον μη ενεργό πληθυσμό είναι αυξανόμενο, (6 στις 4 θέσεις εργασίας αναλογούν σήμερα στους ανέργους, ενώ κατά το έτος αναφοράς η αναλογία ήταν αντίστροφη), διάγραμμα 3.

Όσον αφορά δε το αποτέλεσμα των μεταβολής των ροών από και προς την απασχόληση, διάγραμμα 4, διαμορφώνεται κυρίως από την κατάσταση των ανέργων, καθώς ο αριθμός των ανέργων οι οποίοι εισέρχονται στην απασχόληση είναι μεγαλύτερος

Διάγραμμα 2

Διάγραμμα 3

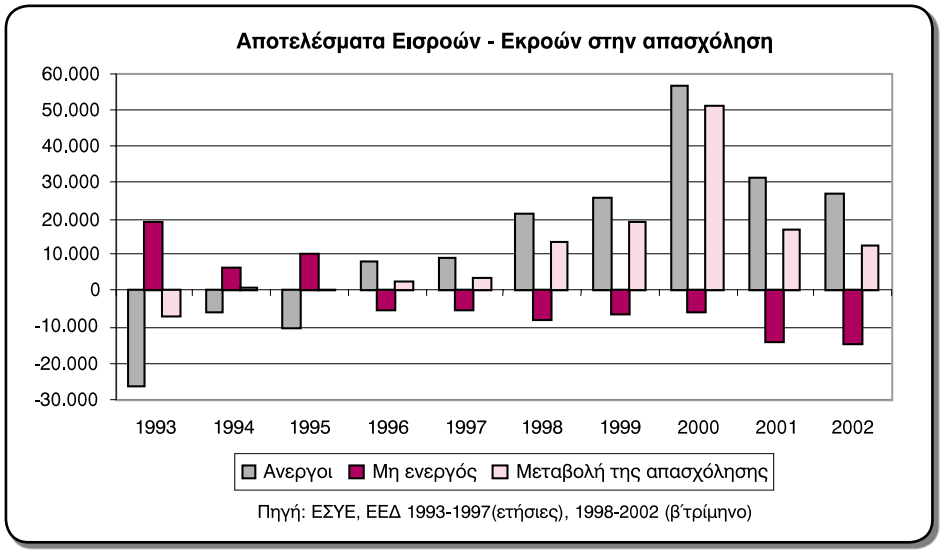
από τον αριθμό των απασχολούμενων που εισέρχονται στην κατάσταση της ανεργίας. αντίθετα ολοένα και μεγαλύτερος είναι ο αριθμός των απασχολούμενων που εξέρχεται προς τον μη ενεργό, έναντι του αριθμού που εισέρχεται στην απασχόληση από την κατάσταση της αεργίας (του μη ενεργού).

Όσον αφορά τους ανέργους έντονη εισροή διαπιστώνουμε μέχρι το 1997, καθώς και το 1999, ενώ από το 2000 και μετά υπάρχει μία εξισορρόπηση των εισροών - εκροών, διάγραμμα 5.

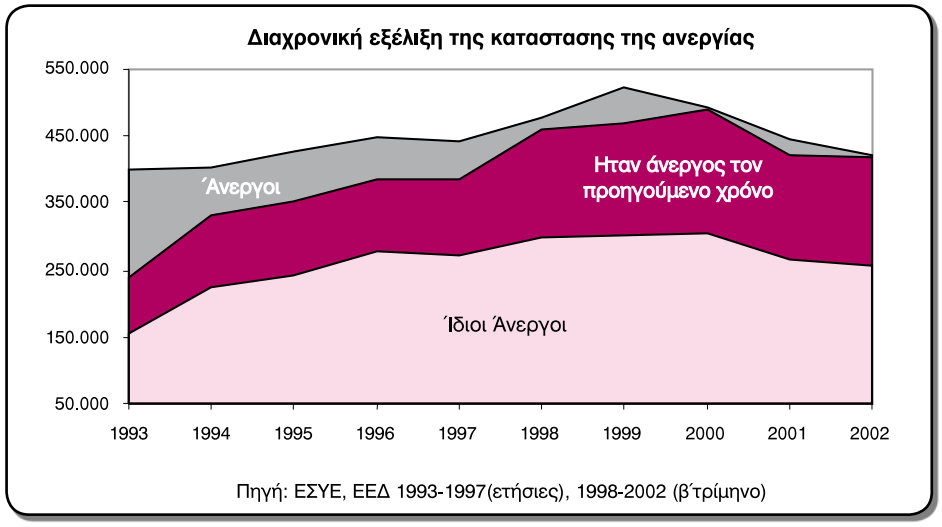
Την περίοδο 1993-2002, κατά μέσο όρο, δύο στους τρεις ανέργους παραμένουν στην ίδια κατάσταση, ως μέσο ποσοστό όσων ήταν άνεργοι κατά το προηγούμενο χρόνο. Η αναλογία μειώνεται σε έξη στους δέκα ανέργους που παραμένουν στην ίδια κατάσταση, ως μέσο ποσοστό του τελικού αριθμού των ανέργων, λόγω του μεγάλου μεγέθους των εισροών προς την κατάσταση της ανεργίας.

Ένα σημαντικό χαρακτηριστικό των εκροών από την ανεργία είναι ότι 3 στα 10 άτο-

Διάγραμμα 4

Διάγραμμα 5

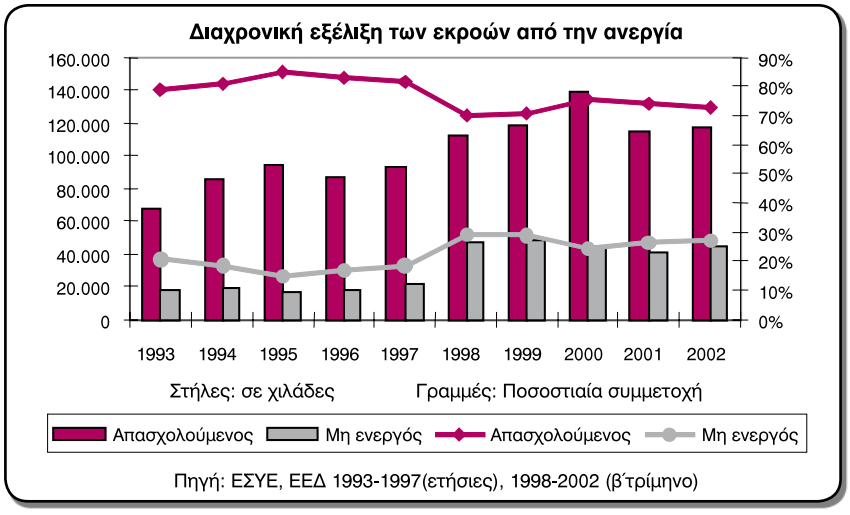

μα περνούν στον μη ενεργό πληθυσμό, δηλαδή σταματούν πλέον να αναζητούν εργασία έχοντας αποθαρρυνθεί, διάγραμμα 6. Η "αναζήτηση εργασίας" είναι μια έννοια με αμφιλεγόμενο περιεχόμενο, με αποτέλεσμα, η διάκριση μεταξύ της κατάστασης της ανεργίας και της αεργίας, να είναι "αυθαίρετη" για έναν σημαντικό αριθμό ατόμων χωρίς απασχόληση[3].

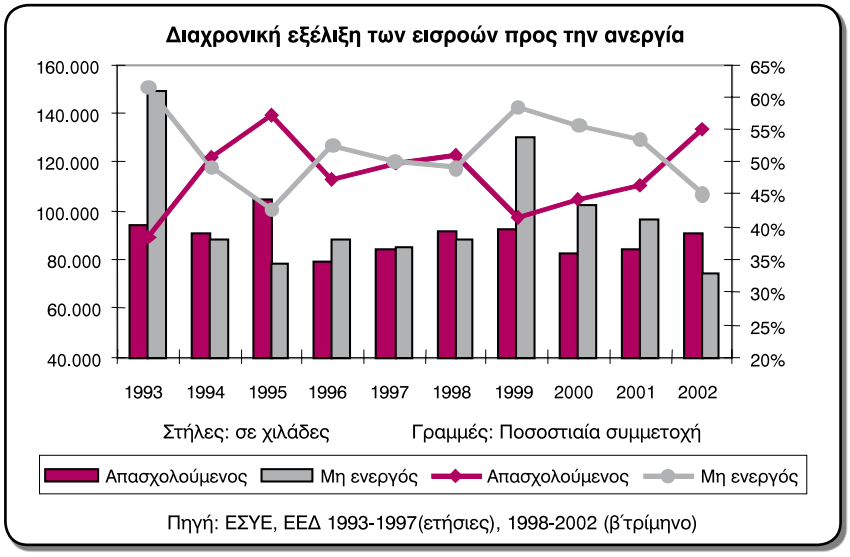
Όσον αφορά τις εισροές προς την κατάσταση της ανεργίας οι αναλογίες μεταξύ αυτών που προέρχονται από την απασχόληση έναντι όσων προέρχονται από τον μη ενεργό δεν ακολουθεί μια σταθερή αναλογία, με εξαίρεση την 1999 - 2001, διάγραμμα 7.

Τέλος, όσον αφορά το αποτέλεσμα των μεταβολής των ροών από και προς την

Διάγραμμα 6

Διάγραμμα 7

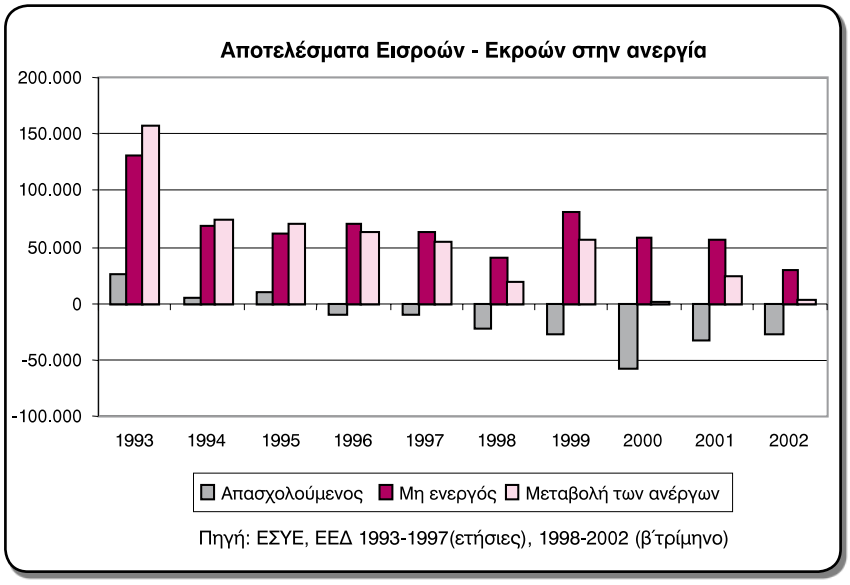

[3] Όπως σημείωναν, ήδη από το 1978, ο Laurence Summers και ο Kim B. Clark, το μεγάλο μέγεθος των ροών από και προς το εργατικό δυναμικό, θέτει σοβαρά ερωτηματικά σχετικά με την διάκριση ανέργων και μη ενεργών (L.H.Summers & Kim B.Clark, Labor Market Dynamics and Unemployment: A Reconsideration, Brookings Papers on Economic Activity 1:13-60, 1979).

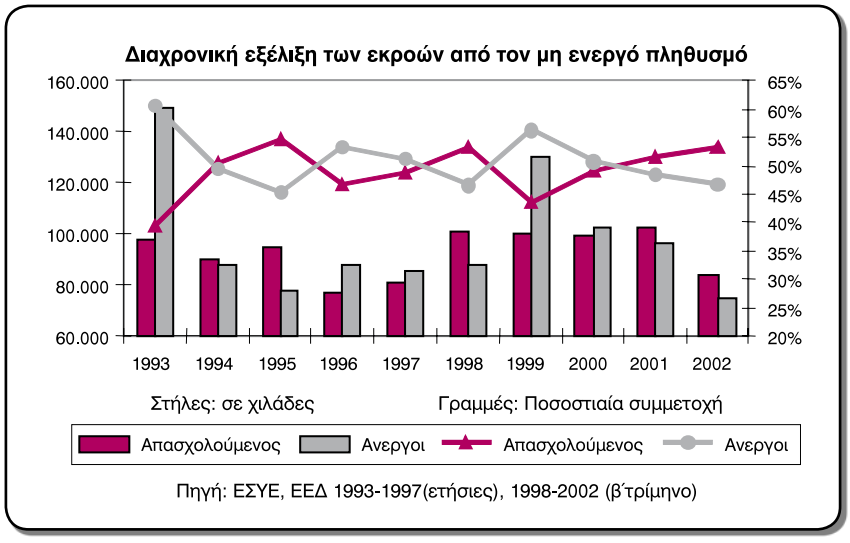
ανεργία, διάγραμμα 8, διαμορφώνεται κυρίως από την κατάσταση των άεργων (μη ενεργών), καθώς ο αριθμός των ατόμων που προέρχεται από την κατάσταση της αεργίας και εισέρχεται στην κατάσταση της ανεργίας είναι μεγαλύτερος από τον αντίστοιχο των ανέργων που εξέρχεται προς την κατάσταση της αεργίας.

Όσον αφορά τις ροές του μη ενεργού πληθυσμού, κατά μέσο όρο την περίοδο 1993 - 2002, ένα στα δύο άτομα που εντάσσεται στο εργατικό δυναμικό, εισέρχεται ως απασχολούμενος, ενώ τρία στα τέσσερα άτομα που εισέρχονται στον μη ενεργό πληθυσμό, προέρχονται από τους απασχολούμενους, διαγράμματα 9 & 10.

Διάγραμμα 8

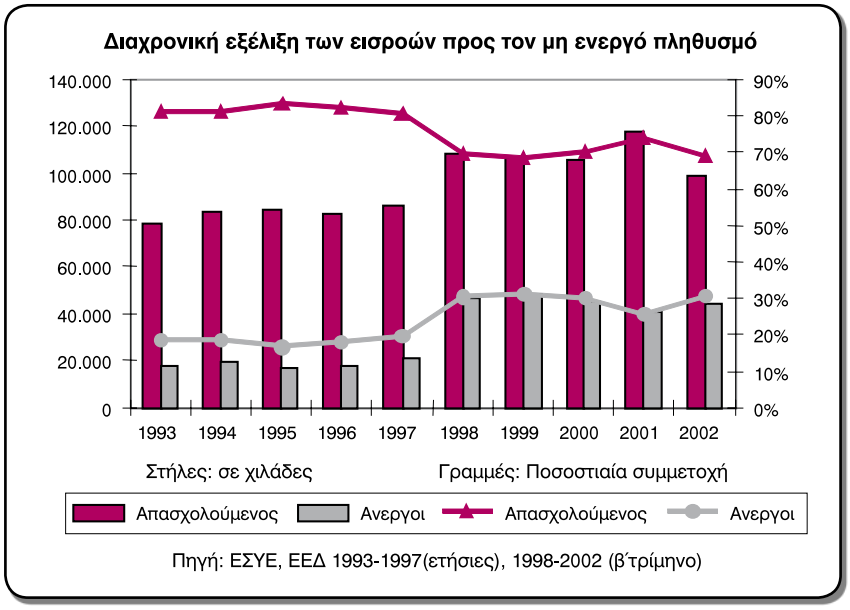

Διάγραμμα 9

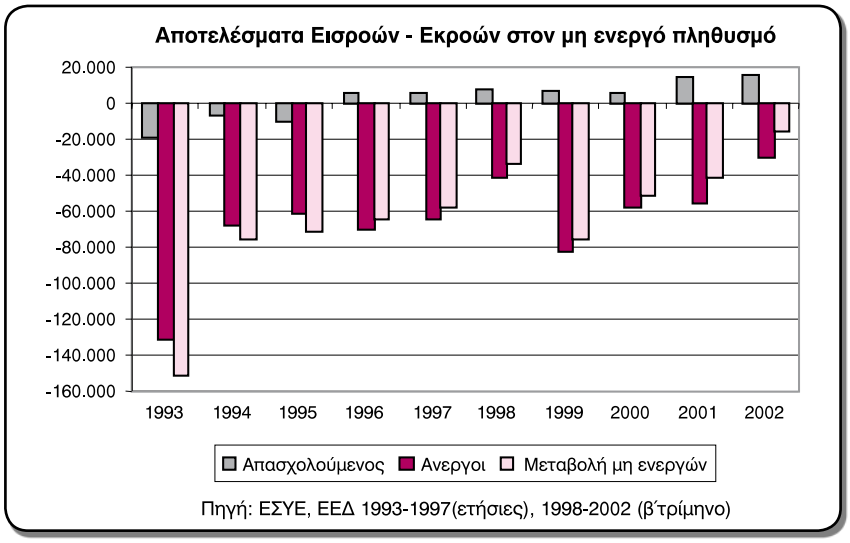

Τέλος, όσον αφορά το αποτέλεσμα των μεταβολής των ροών από και προς τον μη ενεργό πληθυσμό, διάγραμμα 11, διαμορφώνεται κυρίως προς την κατάσταση των ανέργων, καθώς όπως διαπιστώσαμε παραπάνω, (αποτελέσματα εισροών - εκροών στην απασχόληση και στην ανεργία), οι εκροές του μη ενεργού πληθυσμού προς την κατάσταση της ανεργίας και οι εισροές από την κατάσταση της απασχόλησης προς την κατάσταση της αεργίας, είναι μεγαλύτερες από τις αντίστοιχες εισροές και εκροές προς τις καταστάσεις ανεργίας και απασχόλησης του μη ενεργού πληθυσμού.

Διάγραμμα 10

Διάγραμμα 11

Ενδιαφέρον παρουσιάζει η διαχρονική εξέταση συμπεριφορά των εκροών από την κατηγορία των άεργων (μη ενεργών) προς το εργατικό δυναμικό. Την εξεταζόμενη περίοδο, κατά μέσο όρο, το 40,0% των άεργων που εντάσσονται στο εργατικό δυναμικό προέρχεται από μαθητές ή σπουδαστές, το ήμισυ μοιράζονται οι νοικοκυρές και τα άτομα που υπηρετούσαν την στρατιωτική τους θητεία, ενώ το υπόλοιπο 10,0% αφορά λοιπές περιπτώσεις, διάγραμμα 12. Από το εν λόγω διάγραμμα διαπιστώνουμε ότι μόνο η κατηγορία των μαθητών ή σπουδαστών έχει μία σαφώς ανοδική τάση, σε αντίθεση με την φθίνουσα των άλλων κατηγοριών.

Από τις παραπάνω κατηγορίες εντάσσεται στην απασχόληση ως ποσοστό του εργατικού δυναμικού κατά μέσο όρο, το 60,0% όσων υπηρετούσαν την στρατιωτική τους θητεία και όσων ανήκουν στις λοιπές περιπτώσεις, το 48,0% των μαθητών ή σπουδαστών και το 38,0% των νοικοκυρών, διάγραμμα 13.

Η συμμετοχή των κατηγοριών των άεργων που εντάσσονται ως απασχολούμενοι οφείλεται την περίοδο 1993-2002 κατά μέσο όρο σε 40,0%, περίπου, σε μαθητές ή σπουδαστές, σε 30,0% σε όσους υπηρετούσαν την στρατιωτική τους θητεία, ένα 20,0% στις νοικοκυρές και κατά 10,0% στις λοιπές περιπτώσεις, διάγραμμα 14.

Στους ανέργους η συμμετοχή των κατηγοριών που εντάσσονται από τους άεργους, κατά μέσο όρο οφείλεται σε 40,0% σε μαθητές ή σπουδαστές, σε 20,0% σε όσους υπηρετούσαν την στρατιωτική τους θητεία, το 33,0% στις νοικοκυρές και κατά 7,0% στις λοιπές περιπτώσεις, διάγραμμα 15.

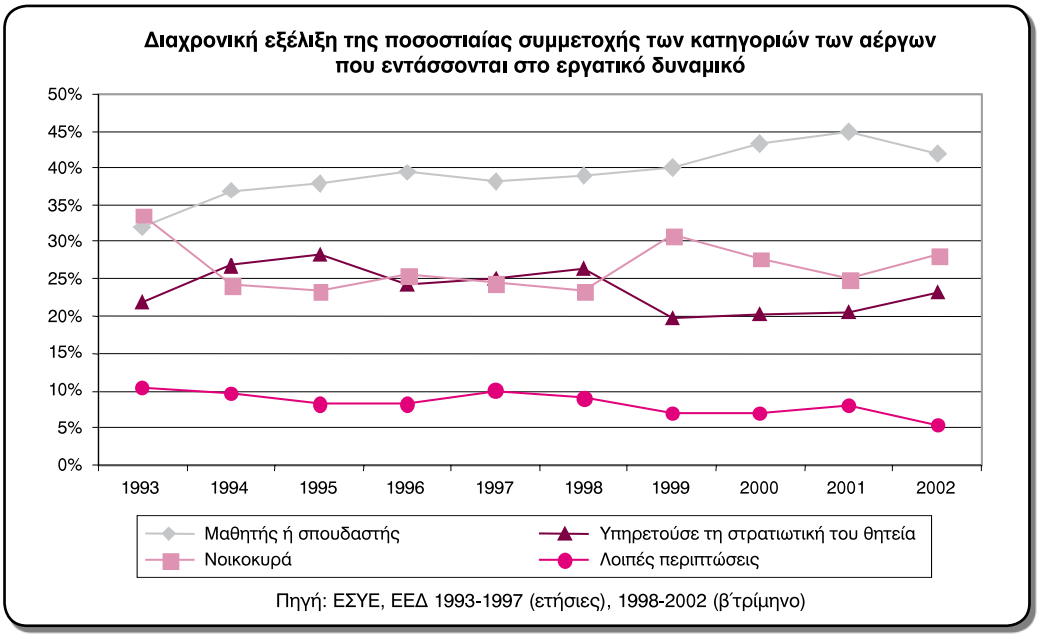
Με βάση τα στοιχεία της Έρευνας Εργατικού Δυναμικού του έτους 2002 (β τριμήνου), γράφημα 1, στις ροές μεταξύ απασχόλησης, ανεργία και αεργίας, στην κατά φύλο εξέταση διαπιστώνουμε τα παρακάτω:

- Το ποσοστό των απασχολούμενων που παραμένει στην ίδια κατάσταση είναι μεγαλύτερο στους άνδρες από ότι στις γυναίκες, (96,1% έναντι 93,7%), ενώ οι γυναίκες που συνεχίζουν να εργάζονται αντιστοιχούν στο 37,5%,
- Στους άνδρες το 1,7% από όσους εργάζονταν τον προηγούμενο χρόνο εισέρχεται στην κατάσταση της ανεργίας και το 2,2% στην κατάσταση της αεργίας, στις γυναίκες τα αντίστοιχα ποσοστά είναι 3,2% και 3,1%,
- Το 53,2% των απασχολούμενων που εισήλθαν στην κατάσταση της ανεργίας είναι γυναίκες, ενώ αντίθετα το 53,5% των απασχολούμενων που εισήλθαν στην κατάσταση του άεργου είναι άνδρες,
- Το 63,0% περίπου των ανέργων που παραμένει στην ίδια κατάσταση είναι γυναίκες, ενώ στην κατά φύλο εξέταση τα εν λόγω ποσοστά είναι 65,3% για τις γυναίκες και 55,6% για τους άνδρες,
- Στους άνδρες πάνω από το 1/3 όσων ήταν άνεργοι τον προηγούμενο χρόνο και το 1/4 αντίστοιχα των γυναικών εισέρχονται στην απασχόληση, ενώ και για τα δύο φύλα πάνω από 10,0% εισέρχεται στην κατάσταση του άεργου,
- Παρόλο την διαφορά του ποσοστού μεταξύ ανδρών - γυναικών που εισήλθαν από την κατάσταση της ανεργίας στην απασχόληση, η αναλογία μεταξύ των φύλων είναι σχεδόν ισόποση, 50,4% γυναίκες έναντι 49,6% άνδρες, ενώ παρά το ισόποσο ποσοστό που εισήλθαν στην κατάσταση της αεργίας το 60,0% αυτών είναι γυναίκες,
- Το 63,6% των άεργων που παραμένει στην ίδια κατάσταση είναι γυναίκες, ενώ στην κατά φύλο εξέταση τα εν λόγω ποσοστά είναι 96,9% για τις γυναίκες και 96,1% για τους άνδρες,
- Στους άνδρες το 2,5% από όσους ήταν άεργοι τον προηγούμενο χρόνο εισέρ-

χεται στην κατάσταση της απασχόλησης και το 1,4% στην κατάσταση της ανεργίας, στις γυναίκες τα αντίστοιχα ποσοστά είναι 1,4% και 1,7%,

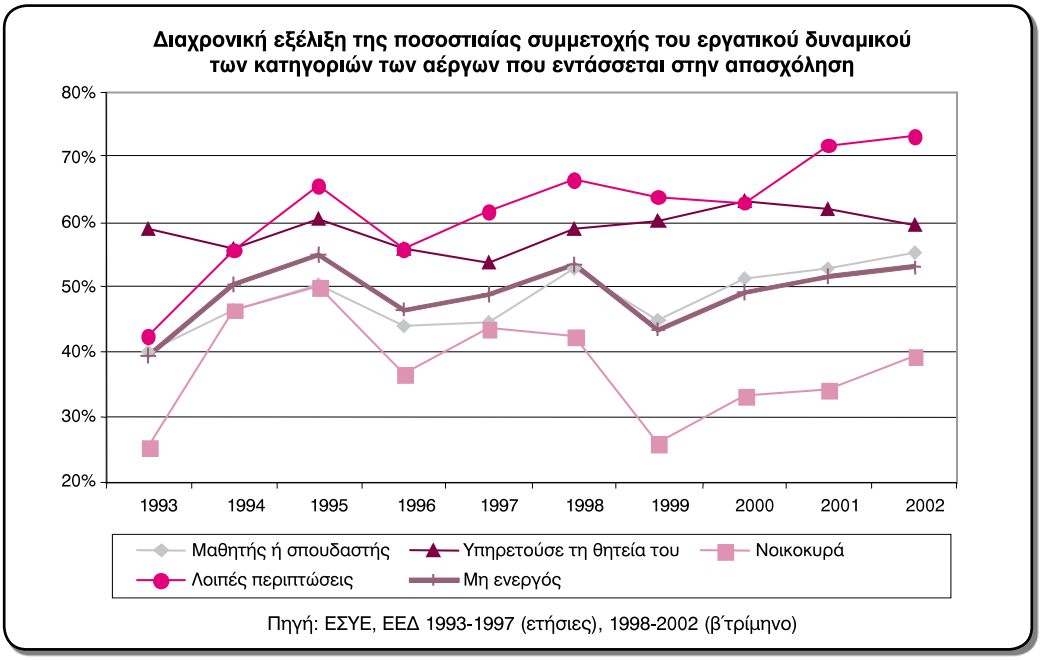
- Όπως και στις εκροές των ανέργων ομοίως και στις εκροές των άεργων (μη ενεργού πληθυσμού), παρόλο την διαφορά του ποσοστού μεταξύ ανδρών - γυναικών που εισήλθαν από την κατάσταση του άεργου στην απασχόληση, η αναλογία μεταξύ των φύλων είναι σχεδόν ισόποση, 50,2% γυ-

Διάγραμμα 12

Πηγή: ΕΣΥΕ, ΕΕΔ 1993-1997 (ετήσιες), 1998-2002 (β΄τρίμηνο)

Διάγραμμα 13

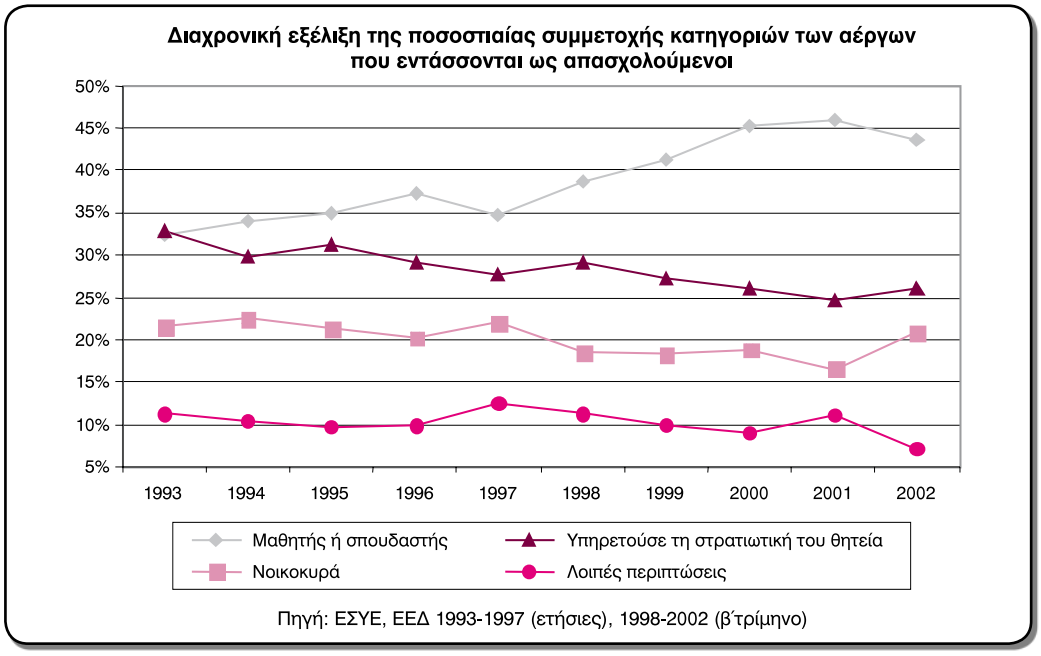

Πηγή: ΕΣΥΕ, ΕΕΔ 1993-1997 (ετήσιες), 1998-2002 (β΄τρίμηνο)

ναίκες έναντι 49,8% άνδρες, ενώ πάνω από τα 2/3 όσων εισήλθαν στην κατάσταση της ανεργίας είναι γυναίκες,

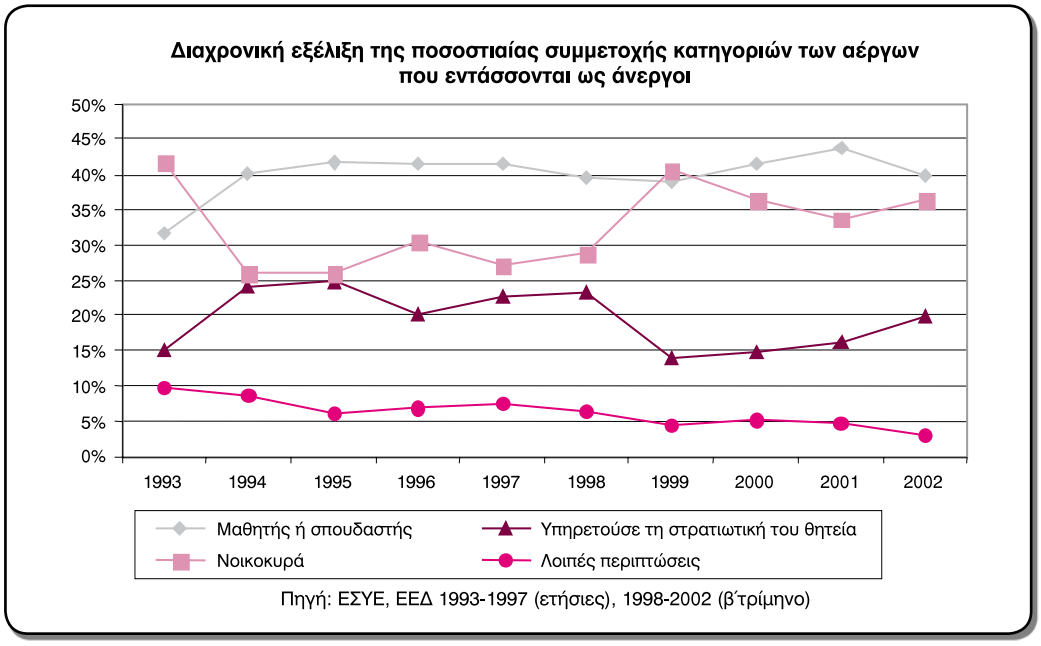
- Τόσο στους άνδρες όσο και στις γυναίκες το μέγεθος της απασχόλησης οφείλεται κατά 58,0% στην είσοδο όσων βρισκόντουσαν τον προηγούμενο χρόνο στην κατάσταση των ανέργων,
- Το μέγεθος των ανέργων στους άνδρες οφείλεται κατά 63,0% στην είσοδο όσων βρισκόντουσαν τον προηγούμενο χρόνο στην κατάσταση της απασχό-

Διάγραμμα 14

Πηγή: ΕΣΥΕ, ΕΕΔ 1993-1997 (ετήσιες), 1998-2002 (β΄τρίμηνο)

Διάγραμμα 15

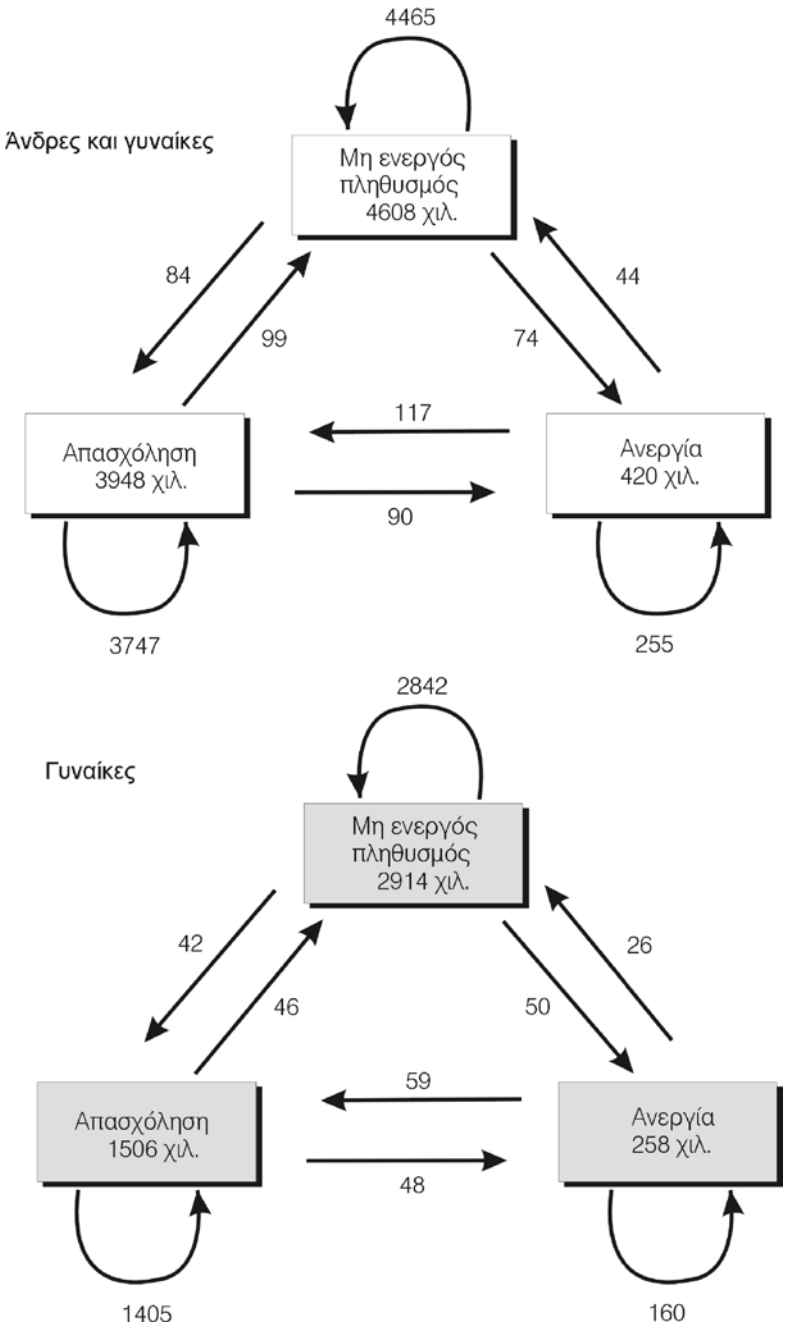
Πηγή: ΕΣΥΕ, ΕΕΔ 1993-1997 (ετήσιες), 1998-2002 (β΄τρίμηνο)

λησης, ενώ για τις γυναίκες οφείλεται κατά 51,0% στην είσοδο των άεργων,

- Τόσο στους άνδρες όσο και στις γυναίκες το μέγεθος των άεργων (μη ενεργού πληθυσμού), διαμορφώνεται κατά μεγάλο ποσοστό από την εκροή όσων βρισκόντουσαν τον προηγούμενο χρόνο στην κατάσταση της απασχόλησης, 75,0% για τους άνδρες και 64,0% για τις γυναίκες.

Γράφημα 1

Οι ροές του εργατικού δυναμικού
(σε χιλιάδες) Έρευνα Εργατικού Δυναμικού ΕΣΥΕ 2002 Β'τρίμηνο

Δραστηριότητες ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ

➤ **1-4 Ιουνίου 2003.** Συμμετοχή του ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ (Β. Τακούδης) στις συναντήσεις που πραγματοποιήθηκαν στην Βουλγαρία με την Βουλγάρικη Συνομοσπονδία (CITUB) και Εργατικού Κέντρου Καβάλας.

➤ **6 Ιουνίου 2003.** Συμμετοχή του ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ στην ημερίδα που διοργάνωσε το Τμήμα Κοινωνικής Πολιτικής και Κοινωνικής Ανθρωπολογίας και το Κέντρο Κοινωνικής Μορφολογίας και Κοινωνικής Πολιτικής (ΚΕ.Κ.ΜΟ.ΚΟ.Π) του Παντείου Πανεπιστημίου με θέμα: "Πολιτικές απασχόλησης: πεδίο σύζευξης Οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής". Από το ΙΝΕ συμμετείχαν οι:

- Γ. Κουζής με θέμα εισήγησης, "Ευελιξία της απασχόλησης και ποιότητα της εργασίας"
- Κ. Δημουλάς με θέμα εισήγησης "Η επαγγελματική κατάρτιση ως κρατική πολιτική"
- Π. Λινάρδος Ρυλμόν "Πολιτικές πρωτοβουλίες για την απασχόληση σε τοπικό επίπεδο.

➤ **9 Ιουνίου 2003.** Συμμετοχή του ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ (καθηγητής και Επ. Δ/ντής Σ. Ρομπόλης) στην ημερίδα που πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα από την Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων του Ελληνικού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρώπης με θέμα εισήγησης: "Οι μεταναστευτικές πολιτικές στην Ελλάδα και στην Ευρωπαϊκή Ένωση".

➤ **19-21 Ιουνίου 2003.** Συμμετοχή του Επιστημονικού Συμβούλου του ΙΝΕ/ΓΣΕΕ ΑΔΕΔΥ Γ. Ρωμανιά με εισήγηση για τις "σύγχρονες εξελίξεις της κοινωνικής ασφάλισης στην Ελλάδα", στο ευρωπαϊκό συνέδριο που πραγματοποιήθηκε στη Βιέννη με θέμα "Η ιδιωτικοποίηση των συνταξιοδοτικών συστημάτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

➤ **21 Ιουνίου 2003.** Συμμετοχή του ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ στην ημερίδα που διοργάνωσε η ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ στην Θεσσαλονίκη με θέμα: "Εργασία και παγκοσμιοποίηση". Την ημερίδα χαιρέτησαν ο Πρόεδρος της ΓΣΕΕ Χ. Πολυζωγόπουλος, ο Αντιπρόεδρος της ΑΔΕΔΥ Η. Βρετάκος και εισηγήθηκαν οι Καθηγητές: Α Καζάκος (ΑΠΘ) Λ. Λαμπριανίδης (Π. Μακεδονίας), Κ. Σταμάτης (ΑΠΘ) και Σ. Ρομπόλης (Καθηγητής στο Πάντειο Πανεπιστήμιο και Επιστημονικός Δ/ντής του ΙΝΕ-ΓΣΕΕ/ΑΔΕΔΥ). Τις εργασίες της ημερίδας συντόνισε ο Οργανωτικός Γραμματέας της ΓΣΕΕ Γ. Παναγόπουλος.

➤ **22-23 Ιουνίου 2003.** Το ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ και το Περιφερειακό ΙΝΕ Δ. Μακεδονίας διοργάνωσαν σεμινάριο συνδικαλιστικής επιμόρφωσης στην Καστοριά με τη συμμετοχή 100 συνδικαλιστών από τα Εργατικά Κέντρα της Δ. Μακεδονίας. Τα θέματα του σεμιναρίου που ανέπτυξαν οι Σ. Ρομπόλης και Χρ. Τριανταφύλλου ήταν: α) Η κοινωνική προστασία στην Ελλάδα και την Ευρωπαϊκή Ένωση β) Η οικονομική πολιτική στην Ελλάδα και την Ευρωπαϊκή Ένωση.

➤ **27-28 Ιουνίου 2003.** Συμμετοχή του ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ (Τ. Αποστολόπουλος, Αντιπρόεδρος ΙΝΕ) με εισήγηση για "τις σχέσεις της Διαδασκαλικής Ομοσπονδίας με τις εθνικές και διεθνείς συνδικαλιστικές οργανώσεις του δημοσιοϋπαλληλικού χώρου" στο διήμερο επιστημονικό συμπόσιο που πραγματοποιήθηκε στο Ρέθυμνο από το Κέντρο Ευρωπαϊκών Σπουδών και Ερευνών, τη Σχολή Κοινωνικών Επιστημών, το Πανεπιστήμιο Κρήτης και το Ινστιτούτο Εργασίας ΓΣΕΕ. Το θέμα του συνεδρίου ήταν "Ο συνδικαλισμός των εκπαιδευτικών στην Ελλάδα".

➤ **29 Ιουνίου – 3 Ιουλίου 2003.** Συμμετοχή του ΙΝΕ/ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ (Β. Τακούδης) στις συναντήσεις που πραγματοποιήθηκαν στην Βουλγαρία με τα εθνικά συνδικάτα και τα Εργατικά Κέντρα της Καβάλας της Δράμας και της Ξάνθης.

ΙΝΕ/ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ
Εμμανουήλ Μπενάκη 71Α, Τ.Κ. 106 81